

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר הצלה

חלק י"ד

ובו שאלות ותשובות לעם ישראל

מבואר בחז"ל גודל מצות תוכחה ומחאה וחיוב הערבות על כל אחד ואחד מישראל למחות ביד עוברי עבירה, בכל הש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק, ספרי הראשונים וגדולי אחרונים.

אור הזוהר 291 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

על מי שלא לומד ומי שלא אומר ללמוד, טוב ליה דלא אתברי בעלמא! ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו וגורם עוני בעולם ואורך הגלות! ובתיקון ל' כתב, שהם גורמים עניות וחבר וביזה והרג ואבדון בעולם, וגורמים לרוחו של משיח שילך מהעולם ולא ישוב! (וכן איתא במס' שבת ל"ג [ע"פ הגר"א בתיקון ל]). - היוצא מכל זה שכל מי שאינו לומד את ספר זוהר הקדוש, הרי גורם לבזה הרב הרג ואבדון לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכיפורים אינו מכפר עליהם, (ס' איפה שלימה). ובאופן כזה אין באפשרותו לקיים עד שירצה את חבירו, מחמת שנאבדו כבר רח"ל. - וכבר יצאו גדולי ירושלים (בראשות כ"ק מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל) וגם הגה"צ חברי הביד"ץ של עדתנו וחתמו בקריאת קודש (תרפ"א, ותרצ"א ותשס"ב-ד) ללמוד את זוהר הקדוש על הפרשה מידי שבוע, ועל כל פנים דף אחד של זוהר ביום.

על כן אנו קוראים לכל המנהיגים, רבנים וראשי ישיבות שליט"א וראשי כוללים שכל רב וראש ישיבה ראש כולל מניד שיעור ומשפיע, שינהג ללמוד בכל יום בבית מדרשו עם כל קהילתו לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר, שלוקח רק דקה, לישועת כלל ישראל, וכן כל בחור בישיבה ואברך ככולל ילמוד לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר ביום. וכן המלמדים ילמדו עם תלמידיהם בכל יום עמוד אחד לפני התפילה כמו"ש בווה"ק (פ"י וירא קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל בתרגום ללשון הקודש: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בוא וראה מה שאמרו חז"ל בירושלמי על שלמה המלך שהיה קודש קדשים, וטעה ועבר על ציווי התורה של לא ירבה... ובגלל זה נטרד ממלכותו: (ירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ו): תני רבי שמעון בן יוחי עלה ספר משנה תורה ונשתטח לפני הקב"ה, אמר לפניו רבון העולם, כתבת בתורתך כל דייתיקי שבטלה מקצת בטלה כולה, והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני, אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל, עכ"ל. ואם כן אפילו הגדולי ישראל הכי הכי גדולים אין יכולים לבטל את אחת מן התורה בין תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה, ובזוה"ק מצוה אותנו ללמוד זוהר לכל ישראל כדי שנוכח לתשובה אמיתית באהבה תשובה עילאה ונגאל ברחמים, ואם לא שומעים בקול משה רבנו, "אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל". בוא וראה מה דכתבו בזו"ה פ' נח שכל ענין הגאולה והתשובה תלוי על רישי בנישתא, ואם כן, צריכים כולם להורות לישראל שילמדו זוהר הקדוש, כי אנו מאמינים בני מאמינים שמשה רבנו הוא אדון כל הנביאים, ונבואתו אמת, ולא תשתנה לעולם ח"ו. ובזכות התנא האלוקי הרשב"י תעמוד לכל ישראל להושע בכל הישועות והנחמות, ובדא יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

שאלה: למה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד כל הרבנים הגדולים והראשי ישיבות, וארגונים של מחזירי בתשובה? - **תשובה:** הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ח: אומר שכל הת"ח שלא רוצים ללמוד זוה"ק הם הולכים נגד משה רבינו. ועיי"ש בבאיור המקדש מ"ל.

שאלה: למה הרב אומר שדווקא הם אחראים על כל האסונות והצרות? - **תשובה:** בתיקוני זוהר תיקון ל' כתוב על מי שלא רוצה שילמדו זוהר הקדוש: "אוי להם שגורמים עניות וחרב ופגזה וחרב ואבדון בעולם, וחרות הוא שמסתלקת היא רוח המשיח".

שאלה: למה יש בחורים שמתקלקלים? - **תשובה:** המהרח"ו כתב בהקדמה לעין חיים שמי שלא רוצה ללמוד זוה"ק עליהם אמר הפסוק: "יָבֵל הַנְּבֻעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על כן נבעות אלו נתקלקלו וְלָבָם שָׂרֵשׁ פֹּרְחָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה וְעֵלְתָה בָהֶם חֲלוּדַת טֵיט וְרָפָשׁ לְכַפֵּר בְּחֻקֵּי הָאֱמֶת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הפא פנופך בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו.

שאלה: למה גזירת הגיוס באה? ומי אשם בזה? - **תשובה:** כבר לפני מאה שנה בשנת תרע"ד, תחילת מלחמת העולם הראשונה, כבר כתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע שאחרי שנתמעט לימוד זוהר והקבלה בעולם נגזרו גזירות הגיוס ועוד צרות משונות רח"ל.

שאלה: גזירת הקיצוצים הכלכליים, מי יכול להינצל ממנה? **תשובה:** בזוהר הקדוש כתוב שלפני ביאת המשיח הערב רב יעשה צרות ודוחק גדול ללומדי התורה, ויקח מהם מיסים קשים, ובזוה"ק ברעיא מהימנא כתוב שלומדי זוהר בהם אין ניסיון, והם נגאלים ברחמים, כי הם אהוביו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובקצת פבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] קצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דנקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריש).

אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לשקוט בעת הזאת, ידוע לכל שאנו נמצאים עכשיו בסוף הגלות, ורוב הסימנים שכתבו חז"ל בעקבתא דמשיחא כבר נתקיימו, וצרות רבות וגזירות קשות פוקדות את ישראל בארץ הקודש ובעולם כולו, ובפרט הגזירה הנוראה על בחורי ישראל והחינוך הטהור, עם ישראל זקוק לרחמי שמים מרובים, ומן השמים מעוררים אותנו לתשובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. - לכן חובה קדושה על כל אחד ואחד ללמוד פרד"ס בכל יום ויום (הארז"ל בשעה"מ), ובלמוד זוהר הקדוש יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (כף החיים ס' קנ"ה). כי אם מחסרים את חלק הסוד הרי גורמים פיוד ח"ו בעולמות העליונים והרי לימודם פנום, וכפי שנכתב בתיקוני זוהר (תיקון מג)

סז

חיוב תוכחה: באיסור תורה אפילו ק' פעמים וכו', באיסור דרבנן: אם ברור לו שלא יקבל אז אל תוכח לך

ענין חיוב התוכחה הוא, שמה שהוא דרבנן או אינו כתוב בהדיא בתורה, וגלוי וידוע לנו בברור שלא יקבל השומע, אז - "אל תוכח לך" (משלי ט, ח), ואמרינו (ביצה ל, א): מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. אבל דבר שהוא מפרש בתורה בהדיא, צריך להוכיחם על פניהם אפילו מאה פעמים (ב"מ לא, א). ולביישם ולהלבינם עד שישובו מדרכם הרעה או עד הכאה (יש נוחלין שם אות ג, בא"ד וענין). (שבט מוסר פרק מ')

סט

כשמוכיח - לא יזכור העבירה בפירוש ודוקא בפעם הראשון
יהא אדם זהיר, כשמוכיח איזה אדם על מעשיו הרעים, שלא להזכירו **העבירה בפירוש**, כי אם דרך רמז, כמו שכתב הזוהר פרשת קדושים (פ"א), ובתוספתא (ע' תו"כ קדושים פ"ב פ"ד), וכן הוא בדברי רבותינו ז"ל (ב"מ לא, א) על הפסוק (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח" - אפילו מאה פעמים; (ערכין טז, ב) יכול אפילו מתבייש על ידו, תלמוד לומר: "ולא תשא עליו חטא". ומשמעות הזוהר שם - דוקא בפעם ראשון יזכור רק דרך רמז. (שבט מוסר פ"כ)

ע

אל תיסר חבירך בפני אשתו

בני, כשתכנס לבית חברך ואתה רואה בו דבר מגונה, אל תיסרהו בפני אשתו. (שבט מוסר פט"ז)

עא

אהבת התוכחה הוא אות ומופת על טוב המצות וכו', החיים דבקים עם התוכחה, והמיתה עם מי ששונא התוכחה, המוכיח ראוי שיגלה אליו כל מצפוני אמת, ואינו ראוי להחניף לו

עוד ראה איך החיים קשורים עם השפלות, לפי שמי שהוא שפל מקבל תוכחה, כי הגאה אינו מקבל עליו על המוסר, דגאותו גורם לו להשריש בטבעו כי אין כמוהו, ואיך יתכן שטועה הוא בשום דבר, ובה מואס כל המוכיח לו; וכיון שכן, מואס בחיים, לפי שהחיים דבקים עם התוכחה, כמו שכתב רבינו בחיי (ריש פרשת נצבים) וזה לשונו:

החיים דבקים עם התוכחה, והמיתה דבקה עם מי ששונא התוכחה. החיים דבקים עם התוכחה - הוא שכתוב (משלי ו, ג): "ודרך חיים תוכחות מוסר", וכתוב (שם י, ז): "אורח לחיים שומר מוסר", וכתוב (שם טו, ד): "מורפא לשום עץ חיים; יאמר כי רפואת הלשון והיא התוכחה, הוא עץ החיים. והמיתה דבקה במי ששונא את התוכחה, הוא שכתוב (שם טו, ז): "מוסר רע לעוזב אורח, שונא תוכחת ימות"; יאמר כי עוזב אורח הוא שעובר על דברי תורה לשעה, אבל אינו שונא התוכחה, יהיה נשפט במוסר רע, ייסרנו השם יתעלה למען ישוב מדרכו הרעה; אבל מי שהוא שונא התוכחה, לא יספיק לו שיהיה נשפט ביסורין, כי אין לו תקנה, ועל כן יהיה נשפט במיתה. אהבת התוכחה היא אות ומופת על טוב המדות, ושנאת התוכחה - עדות גדולה על רוע הטבע ועל פחיתות המדות. ועל זה אמר הכתוב (שם טו, ח): "אל תוכח לך פן ישנאך, הוכח לחכם ויאבהך". המוכיח לחברו, ראוי לו שיגלה אליו מצפוני האמת, ואינו ראוי להחניף לו, רק שיצדיק אותו במה שראוי וירשיענו במה שראוי, שהרי צדיק ורשע שני הפכים, ומי שנמלט מדרך הרשע אינו נקרא צדיק, עד שיתקרב למעלות הצדיק, לפי שמדת הרשע בקצה הראשון ומדת הצדיק בקצה האחרון, וזה הנמלט ממדת הרשע הוא באמצע. ומפני זה ראוי המוכיח לגלות אל הנוכח כל האמת בעניניו ובמעשיו, כי היא התוכחה העקרית. עד כאן. באופן כי החיים דבקים עם התוכחה, והתוכחה אינו מקבלה כי אם מי שהוא שפל, כמדובר. הרי שהחיים שוכנים עם השפל, שעל ידי כך הוא מקבל ושומע מוסר מכל המיסרו, יהיה מי שיהיה. (שבט מוסר פרק נ"ב)

עב

גדול כח המקבל תוכחה יותר מן המוכיח

אמר הרה"ק שגדול כח המוכח המקבל תוכחה מן כח המוכיח כי אחר שירד המוכח למדרג' זו אשר מקבל תוכחה הרי בודאי הוא שפל רוח וכת'י' אשכון את דכא וכו' והשכי' עם, המוכח ודפח"ח. (מנורה הטהורה מהרה"ק ר' פנחס מקאריץ)

עג

תוכחה מביאה את האדם לדרך חיים

ונמשלה תוכחה לחרישה, שהתוכחה מרככת את הלב, וקבלת התוכחה נמשלה לזריעה, והתוכחה מביאה את האדם לדרך חיים, ואמרו חז"ל (צו) איזהו דרך ישרה שיבור לו האדם, הוי אומר זה התוכחה. (כד הקמח, מע"ל קהלת)

עד

מצות תוכחה אין לה שיעור, מצו"ע לאהוב התוכחה, ל"ת שלא לשנא התוכחה

ויש מהראשונים שאמרו (סמ"ק, שערי יצחק) מצות עשה לאהוב את התוכחה, שנאמר ומלתם את ערלת לבבכם. ומצות לא תעשה שלא לשנא את התוכחה, שנאמר וערפכם לא תקשו עוד. והוא מן המצות שאין להם שיעור (ע"י חו"ה בהקדמה, מע"ל קהלת).

עה

הימים שעברו שלא כראוי "מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות"

ועוד (סדה"י) "מעוות לא יוכל לתקן" (קהלת א, טו), אם אדם יעוות דרכיו ויאבד זמנו, לא יוכל עוד לתקן. "וחסרון", אם יחסיר רגעיו וימיו ויתעסק בדברים טפלים, "לא יוכל להמנות" להשלים ימיו החסרים, כי ימים ושנים שכלים בהבל וריק אי אפשר להחזירם לאחור. (מעם לועז)

עו

מה שנחסר העולם מכל טוב

ויש מפרשים (דרך החיים וכן בין הרוקח) מעוות שעיות אדם הראשון, לא יוכל לתקן. וחסרון, שנתקצרו שנותיו, לא יוכל להימנות, וגם מה שנחסר העולם מכל טוב, כמו שנאמר וקוץ ודרדר תצמיח לך חסרון זה לא יוכל להימנות.

עז

למרות שהוא מעוות לא יוכל לתקן החיוב עליו להוכיח אחרים

ועוד ביקש שלמה ברוב ענותנותו להתנצל על שהוא עומד להשמיע לעם דברי תוכחה באומרו (ר"מ אלשיך), וכי ראוי אני לכך. והרי "מעוות", מי שהוא עצמו מעוות "לא יוכל לתקן" אחרים. "וחסרון", מי שהוא עצמו בגדר חסרון, "לא יוכל להימנות" ע"י הקב"ה להוכיח אחרים, אבל בכל זאת חייב אדם להדרך אחרים בדרך ישרה כפי שמצא אותה אחרי נסיונות רבים. (שם)

עח

אפילו שהעולם מעוות לא יוכל לתקן, בכל זאת אוכיחם כיון שאני גדלתי בין החכמים

ועוד (פרי חיים) "מעוות לא יוכל לתקן", אע"פ שהעולם אווז בהבלים אחיזה חזקה, ולא יוכל לתקן. "וחסרון לא יוכל להימנות", אין למלא החסרון שחיסרו, ואם כן אני צריך לכאורה להימנע מלהוכיח את הבריות, בכל זאת אינני מונע עצמי, כיון שאני הנה הגדלתי והוספתי חכמה, ואם אני לא אוכיחם מי יוכיחם, ובודאי יועיל דברי. (מעם לועז קהלת פ"א)

ההבל ויהבלו, יודעים בעצמם, כי אין באמונה זו ממשות כלל, והנאת הממון מסמא את עיניהם. ולפעמים, בהפקרא ניחא להו לפרוק עול תורה ועול מצות, נצמדים לבעל פעור לעשות מה שלבם חפץ. (תוכחת חיים בחוקתי)

פ

תוכחת אב לבנים החיוב ביותר גם בעבירות שבין אדם לחבירו

וביותר יש חיוב לאב להוכיח לבניו. ומצינו בעלי שכתוב בשמואל א' סימן ג' ולא כהה בס. וגם אם יוכיח לבניו ומבקש עליהם רחמים על מה שחטאו ומבקש להם כפרה לאו דווקא בעבירות הנוגע בין אדם למקום, אלא גם אם חוטאים בניו בעבירות שבין אדם לחבירו, יש להם [לן] להוכיחם ולבקש מהם מחילה ופיוס שימחלו להם ונראה דזהו היה מה שנענשו בני איוב, דכתיב והשכים בבקר (דף מ) והעלה עולות מספר כולם, כי אמר איוב אולי חטאו בני, וברכו אלקים בלבם, ככה יעשה איוב כל הימים. ואמרו בזה"ק דהטעם שנענש איוב, כי היה הכל קרבן עולה, כולה כליל, ולא היה חלק לסט"א כמ"ש בזה"ק (סדר בא דף ל"ד ע"א יע"ש) ולפי דרכינו יאמר נא דהטעם שנענש, שלא ביקש עליהם כפרה, כי אם דוקא במה שנוגע לכבוד המקום, והיה לו לחוש על חטאם עם בני אדם, שצריך לבקש גם מהם מחילה וסליחה וכפרה וק"ל. (תוכחת חיים בחוקתי)

פא

תוכחה מגולה לעשירים - שצריכים לפתוח אוצרותיהם בימי רעבון

... **צריכים** עשירי עם, בהיות רעב בעיר לפתוח אוצרותיהם וכמו שמצינו בגמרא בבא בתרא ברבי שפתח אוצרות בזמן בצורת, וצא ולמד מ"ש ביבמות (דף ע"ח ע"ב) על פסוק אל שאול ואל בית הדמים, שהמית את הגבעונים. דכמה צריך להזהר לבל יקפח פרנסתו של חבירו, כ"ש פרנסת רובא דעלמא. (ועיין בזה"ק חקקי לב ח"א סימן מ"ז וח"ב סי' ט"ז יע"ש).

וז"ל הזה"ק סדר ויקרא (דף ט ע"א) וכד אשתכח בצורת בעלמא וכפנא ודינא אתקף על מסכני, כדן בכאן וגעאן קמיה מלכא, הקב"ה קריב לון יתיר מכולא, הה"ד כי לא בזה ולא שקץ ענות עני וכדן קב"ה פקיד על מה אתיא כפנא בעלמא, ווי לאינון חייביא דגרמי האי, דכד אתער מלכא לאשגחא בעלמא על קלא דמסכני, רחמנא לישזבן מינייהו ומעולבנייהו, כדן כתיב שמוע אשמע צעקתו, שמוע אשמע תרי זמני, חד לאשגחא בקליהון, וחד לאתפרעא דגרמין לון האי, הה"ד ושמעתי כי חנון אני וחרה אפי, ועל דא בשעתא דכפנא אשתכח בעלמא, ווי לאינון עתירי חייביא בקליהון דמסכני לגבי קב"ה, עכ"ל. (תוכחת חיים בחוקתי)

עט

מצוה להוכיח לאלו ההולכים אחרי ההבל מחמת דוחק פרנסתם דטועים הם, וגורמים רעה לכל העולם - מביאים עניות על עצמם ועל כל העולם

ואני אומר כי אלו ההולכים אחרי ההבל מחמת פיתוי רצי הכסף והעניות ודוחק פרנסתם גרמא להם, מצוה להודיע להם דטועים הרבה בדעתם אפילו שאינם מאמינים באמונה כוזבת, כי אם דוקא ליהנות מהם לצורך פרנסתם, דהרי אדרבא, ונהפוך הוא, דהיא לא תצלה, וכל ימיהם אינן רואין סימן ברכה, ויהיו עניים, נעים ונדים ובסובלי חולאים, ולא די דגורם רעה לעצמו כמ"ש בקדושין, שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי, אלא, דגם לכל העולם זוהי סיבה דיתמעט השפע והברכה היורדת לישראל, דגורם בחטאו לקפח פרנסת אחרים, אם יהיה העולם חציו וזכאי וחציו חייב, וזה בעונו הכריע את כל העולם לכף חובה, ונידונו ברעבון, כל היסורין הבאים לבני אדם מחמת הרעבון והמתים ברעב הכל יבוקש מידו, כמ"ש רז"ל והמפרשים ז"ל.

וצריכים עשירי עם, בהיות רעב בעיר לפתוח אוצרותיהם, וכמו שמצינו בגמרא בבא בתרא ברבי שפתח אוצרות בזמן בצורת, וצא ולמד מ"ש ביבמות (דף ע"ח ע"ב) על פסוק אל שאול ואל בית הדמים, שהמית את הגבעונים. דכמה צריך להזהר לבל יקפח פרנסתו של חבירו, כ"ש פרנסת רובא דעלמא. ועיין בזה"ק חקקי לב (ח"א סימן מ"ז וח"ב סי' ט"ז יע"ש).

וז"ל הזה"ק (סדר ויקרא דף ט ע"א) "וכד אשתכח בצורת בעלמא וכפנא ודינא אתקף על מסכני, כדן בכאן וגעאן קמיה מלכא, הקב"ה קריב לון יתיר מכולא, הה"ד כי לא בזה ולא שקץ ענות עני וכדן קב"ה פקיד על מה אתיא כפנא בעלמא, ווי לאינון חייביא דגרמי האי, דכד אתער מלכא לאשגחא בעלמא על קלא דמסכני, רחמנא לישזבן מינייהו ומעולבנייהו, כדן כתיב שמוע אשמע צעקתו, שמוע אשמע תרי זמני, חד לאשגחא בקליהון, וחד לאתפרעא דגרמין לון האי, הה"ד ושמעתי כי חנון אני וחרה אפי, ועל דא בשעתא דכפנא אשתכח בעלמא, ווי לאינון עתירי חייביא בקליהון דמסכני לגבי קב"ה, עכ"ל.

ויחרד האיש בהיותו קורא מאמר הזה"ק הלזה עד היכן הגיע הנזק שעושה חוטא, ומוזה יש לקחת מוסר השכל שיהיה האדם שהוא [דף לח] לא יחטא בשום חטא הנוגע לממונו, כגון גזל ורביית ואונאה וגילוח מעות וכדומה, וגם שלא יהיה לו עסק עם החוטאים בחטאים אלו, כי לא יהיה הצלחה באותו ממונו.

וזה לשון ספר החסידים, (סימן אלף ע"ג), כסף של בעלי רבית וצרי עין, ומגלחי מעות וכיוצא בהם מי שיגעו, ירד מנכסיו, ולכן יזהר אדם, עכ"ל. וכבר יש חרגמ"ה ז"ל, על מי שהוא מגלח מעות, עיין בספר הכלבו.

נקיטינן מכל האמור דהאדם הוא הגורם להביא עצמו לידי עניות והוא כמו צינים פחים בדרך עיקש. והאמת, דאלו ההולכים אחרי

ההלימוד הוא ספר הזוהר... ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה... וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבעל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו (הרמח"ל באגרותיו).

תעשו שיעורים, והיו שותפים עם רבי שמעון בר יוחאי זיע"א - כדאי רבי שמעון לסמוך עליו

זכור! הרשב"י קובע: בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אירא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: 0527-651911 - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.

הבטחת הרמח"ל
איגרת פ"ו

יום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

ביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק!!!

זאת ידעתי אני, כי ודאי נתרבה הקיסרוג עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ת"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנוגד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו.

זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרו צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאייהם:

ובוודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטרך אורייתא למפסק". ושם למעלה מעט "כל זמנא דחכימאי ייחדון בה באורייתא לא יכיל ס"מ בהו". ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם לומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים של יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל, ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילימוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיימו וילכו עד צאת הכוכבים דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל י"ה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל ה'ב', באופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, ותיקונים, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו. זהו וידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו

כל ישראל יש להם חלק בקריאת זוהר!
www.zohar-israel.com

”זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרו צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאייהם:”

”כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום”

”הם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל.”

בדא יפקון מגלותא ברחמי
בספר הזוהר הזה נצא מן הגלות ברחמים

סדר האדרא-י"ג מדות
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בדקה בלבד

סדר י"ג מדות

דף האדרא רבא
סדר הי"ג מדות דתיקונא דדיקנא דא"א
[ארך אנפין]

לחלוקה חנים
על ידי מפעל הזוהר העולמי

0527651911